

“मीठ बच्चे- यादको यात्रामा रह्यौ भने तिम्रो पाप काटिनेछ, किनकि याद हो तरवारको धार, यसमा आफूले आफैलाई ठग्न हुँदैन ।”

प्रश्न:- बच्चाहरूको चरित्र (क्यारेक्टर) सुधार्नको लागि बाबाले कुन चाहिँ उपाय बताउनुहुन्छ ?

उत्तर:- प्यारा बच्चाहरू, आफ्नो सच्चा-सच्चा चार्ट राख । चार्ट राख्नाले नै चरित्र सुध्निन्छ । हेर्नु छ- सारा दिनमा मेरो चलन कस्तो रह्यो ? कसैलाई दुःख त दिइँ ? फाल्नु कुरा त गरिँ ? आत्मा सम्भेर बाबालाई कति समय याद गरें ? कतिलाई आफू समान बनाएँ ? यसरी जसले चार्ट राख्छन् उनको चरित्र सुध्निदै जान्छ । जसले गर्छ उसले पाउँछ । गरेन भने पछुताउनेछ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बच्चाहरूप्रति रूहानी बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ किनकि यहाँ सम्मुख छौ । यस्तो भनिँदै न सवै बच्चाहरू आफ्नो स्वधर्ममा रहन्छन् र बाबालाई याद गर्छन् । कहीं न कहीं बुद्धि अवश्य जान्छ । त्यो त हरेकले आफूलाई सम्भन सक्छन् । मूल कुरा हो सतोप्रधान बन्ने । त्यो त यादको यात्राले बाहेक बन्न सक्दैनन् । हुन त बाबाले बिहान योगमा बसेर बच्चाहरूलाई खिच्नुहुन्छ, आकर्षण गर्नुहुन्छ । नम्बरवार खिचिँदै जान्छन् । यादमा शान्तिमा रहन्छन् । दुनियाँलाई पनि भुल्दछन् । तर प्रश्न उठ्छ- सारा दिनमा के गर्छन् ? त्यो त भयो बिहान घण्टा, आधा घण्टा यादको यात्रा, जसबाट आत्मा पवित्र बन्छ, आयु बढ्छ । तर सारा दिनमा कति याद गर्छन् ? कति स्वदर्शन चक्रधारी बन्छन् ? यस्तो होइन, बाबा त सबै कुरा जान्नुहुन्छ । आफ्नो दिलसँग सोध्नुपर्छ- मैले सारा दिन के गरें ? अहिले तिम्री बच्चाहरू चार्ट लेख्छौ । कोही सही लेख्छन्, कोही गलत लेख्छन् । सम्भन्छन् म त शिवबाबाको नै साथमा थिएँ । शिवबाबालाई नै याद गरें तर साँच्चै नै यादमा थिएँ ? बिलकुल शान्तिमा रह्यो भने यो दुनियाँ नै भुल्दछ । आफूलाई ठग्न हुँदैन, म त शिवबाबाको यादमा छु । देहका सबै धर्म भुल्नुपर्छ । हामीलाई शिवबाबाले आकर्षित गरेर सारा दुनियाँ भुलाउनुहुन्छ । बाबाले सम्भाउनुहुन्छ आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नु छ । बाबाले त आकर्षित गर्नुहुन्छ । सबै आत्माहरू बाबालाई याद गरून् अरू कसैको याद नआओस् । तर साँच्चै याद आउँछ वा आउँदैन, त्यो त स्वयम् पोतामेल राखून् । कति हामी बाबालाई याद गर्छौ ? जसरी आशिक-माशुकको उदाहरण छ । यी आशिक-माशुक रूहानी हुन् । कुरा नै अलग छ, त्यो दैहिक, यो रूहानी । हेर्नु छ- म कति समय दैवी गुणमा रहें ? कति समय बाबाको सेवामा रहें ? फेरि अरूलाई पनि याद दिलाउनुपर्छ । आत्मामाथि जुन खिया लागेको छ त्यो यादले बाहेक त उत्रिँदैन । भक्तिमा अनेकलाई याद गर्छन् । यहाँ याद गर्नु छ एकलाई । हामी आत्मा सूक्ष्म बिन्दु हौ । बाबा पनि सानो बिन्दु अति सूक्ष्म हुनुहुन्छ तर ज्ञान महान् छ । श्री लक्ष्मी वा नारायण बन्नु, विश्वको मालिक बन्नु कुनै साधारण कुरा होइन । बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई अति राम्रो सम्भेर ठगी गर्नु हुँदैन । आफूसँग सोध- सारा दिनमा मैले आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई कति याद गरें जसले गर्दा खिया निस्कन सकोस् ? कतिलाई आफू समान बनाएँ ? यो आफ्नो पोतामेल हरेकले राख्नुपर्छ । जसले गर्छ उसले पाउँछ, गर्दैन भने पछुताउनेछ । हेर्नु छ मेरो चरित्र सारा दिनमा कस्तो रह्यो ? कसैलाई दुःख त दिइँ वा फाल्नु कुरा त गरेनौ ? चार्ट राख्नाले चरित्र सुध्निन्छ । बाबाले बाटो त बताउनुभएको छ ।

आशिक-माशुक एक-अर्कालाई याद गर्छन् । याद गर्नासाथ ऊ सामुन्ने खडा हुन्छ । दुई स्त्री (फिमेल) भए पनि साक्षात्कार हुन सक्छ, दुवै पुरुष (मेल) भए पनि साक्षात्कार हुन सक्छ । कोही-कोही मित्र भाइ भन्दा पनि नजिक हुन्छन् । मित्रहरूको आपसमा यति प्रेम हुन्छ जो भाइहरूमा पनि हुँदैन । एक-अर्कालाई धेरै प्रेमले उठाउँछन् । बाबा अनुभवी हुनुहुन्छ नि । त्यसैले बिहान सवेरै बाबा अधिक आकर्षण गर्नुहुन्छ । चुम्बक हुनुहुन्छ, सदा पवित्र, त्यसैले उहाँले खिच्नुहुन्छ । बाबा त बेहदको हुनुहुन्छ । सम्भनुहुन्छ यो त धेरै प्यारो बच्चा हो । धेरै जोडले आकर्षण गर्नुहुन्छ । तर यो यादको यात्रा धेरै आवश्यक छ । जहाँ गए पनि, यात्रा गर्दा, उठ्दा, बस्दा, खाँदा याद गर्न सक्छौ । आशिक-माशुकले जहाँ पनि याद गर्न सक्छन् । यो पनि यस्तै हो । बाबालाई याद त गर्नु नै छ, होइन भने विकर्म कसरी विनाश हुन्छ । अरू कुनै उपाय छैन । यो एकदम महीन छ । तरवारको धारमा चलनुपर्छ । याद हो तरवारको धार । घरी-घरी भन्छन् याद भुल्छौ । तरवार किन भनिन्छ ? किनकि यसबाट पाप काटिनेछ, तिम्री पावन बन्नेछौ । यो धेरै नाजुक छ । जसरी ती व्यक्ति आगोबाट पार गर्छन्, त्यस्तै तिम्रो बुद्धियोग जान्छ बाबाको पास ।

बाबा आउनुभएको छ, यहाँ, हामीलाई वर्सा दिनुहुन्छ । माथि हुनुहुन्न, यहाँ आउनुभएको छ । भन्नुहुन्छ, साधारण तनमा आउँछु । तिमी जान्दछौ- बाबा माथिबाट तल आउनुभएको छ । चैतन्य हीरा यस डब्बामा बस्नुभएको छ । केवल यसमा मात्रै प्रसन्न हुनु छैन- हामी बाबाको साथमा बसेका छौ । यो त बाबाले जान्नुहुन्छ, धेरै आकर्षण गर्नुहुन्छ । तर यो त भयो आधा पौने घण्टा । बाँकी सारा दिन व्यर्थ गुमायौ भने यसबाट के फाइदा । बच्चाहरूले आफ्नो चार्टको फिक्र राख्नुपर्छ । यस्तो होइन, हामी त भाषण गर्न सक्छौ, चार्ट राख्न हामीलाई के आवश्यक छ ! यो भूल गर्नुहुँदैन । महारथीहरूले पनि चार्ट राख्नुपर्छ । महारथी धेरै छैनन् । गिने चुनेका छन् । धेरैको नाम-रूप आदिमा धेरै समय व्यर्थ जान्छ । लक्ष्य धेरै उच्च छ । बाबाले सबै कुरा सम्झाउनुहुन्छ, जसले गर्दा विद्यार्थीहरूले यो नसम्झ्छन् कि बाबाले फलानो प्वाइन्ट सम्झाउनुभएको छैन । मुख्य हो- याद र सृष्टि चक्रको ज्ञान । यस सृष्टि चक्रको ८४ जन्मलाई तिमी बच्चाहरू बाहेक अरू कसैले जान्दैनन् । वैराग्य पनि तिमीलाई आउनेछ । तिमी जान्दछौ- अब यस मृत्युलोकमा रहनु छैन । जानुभन्दा पहिला पवित्र बन्नु छ । दैवी गुण पनि अवश्य चाहिन्छ । नम्बरवार मालामा गाँसिनु छ । फेरि नम्बरवार राजधानीमा आउनु छ । फेरि नम्बरवार तिम्रो पनि पूजा हुनु छ । अनेक देवताहरूको पूजा हुन्छ । के-के नाम राख्छन् । चण्डिका देवीको पनि मेला लाग्छ । जसले रजिष्टर राख्दैनन्, उनीहरू सुध्दैनन् । त्यसैले भनिन्छ, यो त चण्डिका हो । सुन्दै सुन्दैन, मान्दै मान्दैन । यो फेरि हो बेहदको कुरा । पुरुषार्थ गर्दैनौ भने बाबा भन्नुहुन्छ- यो त बाबालाई पनि मान्नेवाला होइन । पद कम हुनेछ, यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- आफू माथि धेरै नजर राख्नुपर्छ । बाबा बिहानै आएर कति मेहनत गराउनुहुन्छ यादको यात्राको । यो धेरै ठूलो लक्ष्य हो । ज्ञानलाई त सस्तो विषय भनिन्छ । ८४ को चक्र याद गर्नु ठूलो कुरा होइन । बाँकी ठूलो कुरा हो यादको यात्रा, जसमा फेल पनि धेरै हुन्छन् । तिम्रो युद्ध पनि यसमा छ । तिमी याद गर्छौ, मायाले पछारिदिन्छ । ज्ञानमा युद्धको कुरा हुँदैन । त्यो त आम्दानीको स्रोत हो । यो त पवित्र बन्नु छ, यसैले बाबालाई बोलाउँछन् आएर पतितबाट पावन बनाउनुहोस् । यस्तो होइन आएर पढाउनुहोस् । भन्छन् पावन बनाऊ । त्यसैले यी सबै प्वाइन्ट बुद्धिमा राख्नुपर्छ । पूरा राजयोगी बन्नु छ । ज्ञान त बडो सरल छ । केवल युक्तिले सम्झाउनुपर्छ । बोलीमा मिठास पनि चाहिन्छ । तिमीलाई यो ज्ञान मिलेको छ । त्यो पनि कर्म अनुसार नै भनिन्छ । शुरुदेखि भक्ति गरेको छ भने यो असल कर्म गरेको हुनाले शिवबाबा पनि राम्ररी बसेर सम्झाउनुहुन्छ । जति धेरै भक्ति गरेको छ, शिवबाबा राजी हुनुभएको छ भने अहिले पनि ज्ञान छिटै लिनेछन् । महारथीहरूको बुद्धिमा प्वाइन्ट हुन्छन् । लेख्दै गर्दा राम्रा-राम्रा प्वाइन्टहरू अलग गर्दै रहून् । प्वाइन्टहरूको वजन गरून् । तर यस्तो मेहनत कसैले गर्दैनन् । मुश्किलले कसैले नोट राख्छन् र राम्रा प्वाइन्टहरू निकालेर अलग राख्छन् । बाबा सधैं भन्नुहुन्छ- भाषण गर्नुभन्दा पहिले लेख, फेरि जाँच गर । यस्तो मेहनत गर्दैनन् । सबै प्वाइन्ट्स कसैलाई पनि याद रहँदैन । अधिवक्ता (बेरिस्टर) हरू पनि प्वाइन्ट्स नोट गर्छन्, डायरीमा । तिमीलाई त धेरै जरूरी छ । टपिक्स लेखेर फेरि पढ्नुपर्छ, सुधार गर्नुपर्छ । यति मेहनत नगर्ने हो भने उमंग (उछल) आउँदैन । तिम्रो बुद्धियोग अरू-अरू तिर भड्किइरहन्छ । धेरै कम छन् जसले सरलता पूर्वक चल्छन् । सेवा बाहेक अरू केही पनि बुद्धिमा रहँदैन । मालामा आउनु छ भने मेहनत गर्नुपर्छ । बाबाले त मत दिनुहुन्छ तब दिलमा लाग्छ । याद छैन भने ऊ स्वयम् जानोस् । गर्न त काम-धन्दा गर तर डायरी त सधैं खल्लीमा हुनुपर्छ नोट गर्नको लागि । सबैभन्दा धेरै तिमीले नोट गर्नुपर्छ । अलवेला रट्यौ, आफूलाई होशियार सम्झ्यौ भने माया पनि कुनै कम छैन । मुक्का लगाइरहन्छ । लक्ष्मी-नारायण बन्नु साधारण कुरा कहाँ हो र ! ठूलो राजधानी स्थापना भइरहेको छ, करोडमा कोही निस्कन्छन् । बाबा पनि बिहान सबेरै दुई बजे उठेर लेख्थे अनि पढ्थे । प्वाइन्टहरू बिसिएमा बसेर हेर्थे- तिमीलाई सम्झाउनको लागि । त्यसैले सम्झिइन्छ अहिलेसम्म यादको यात्रा कहाँ छ । कहाँ छ कर्मातीत अवस्था । व्यर्थमा कसैको बढाइ गर्नु हुँदैन । बडो मेहनत छ, कर्मभोग हुन्छ । याद गर्नुपर्छ । ठीक छ, सम्भ्र मुरली, ब्रह्माले होइन शिवबाबाले चलाउनुहुन्छ । बच्चाहरूलाई सधैं सम्झाउनुहुन्छ- शिवबाबाले नै तिमीलाई सुनाउनुहुन्छ, कहिले बीचमा यी बच्चा पनि बोल्दछन् । बाबा त बिलकुल यथार्थ नै भन्नुहुन्छ । यिनलाई त सारा दिन धेरै विचार गर्नुपर्ने हुन्छ । कैयौं बच्चाहरूको जिम्मेवारी छ । बच्चाहरू नाम-रूपमा फँसेर चलायमान हुन्छन् । धेरै बच्चाहरूको लागि ख्याल रहन्छ- बच्चाहरूको लागि घर बनाउनु छ, यो प्रबन्ध गर्नु छ । हुन त यो सबै ड्रामा हो । बाबाको पनि ड्रामा, यिनको पनि ड्रामा, तिम्रो पनि ड्रामा । ड्रामा बाहेक कुनै चीज हुँदै हुँदैन ।

सेकेण्ड-सेकेण्ड ड्रामा चल्दै रहन्छ । ड्रामालाई याद गर्नु भने हलचल हुँदैन । अडोल, अचल, स्थिर रहने छौ । तुफान त धेरै आउँछ । कति बच्चाहरू सत्य बताउँदैनन् । सपना पनि धेरै आउँछ । माया हो नि । जसलाई पहिले आउँदैनथ्यो, उनलाई पनि आउने छ । बाबा बुझिहाल्नु हुन्छ बच्चाहरूले वर्सा पाउनको लागि यादमा मेहनत गर्नुपर्छ । कोही-कोही मेहनत गर्दा-गर्दा थाक्दछन् । मंजिल बडो उच्च छ । २१ पीढी विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ भने मेहनत पनि गर्नुपर्छ नि । प्यारा बाबालाई याद गर्नुपर्छ । दिलमा रहन्छ बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । यस्ता बाबालाई त घरी-घरी याद गर्नुपर्छ । सबैभन्दा प्यारा बाबा हुनुहुन्छ । बाबा त कमाल गर्नुहुन्छ, विश्वको ज्ञान दिनुहुन्छ । बाबा, बाबा, बाबा भनेर भित्र तिर महिमा गायन गर्नुपर्छ । जसले याद गर्छन्, उनलाई बाबाको आकर्षण हुन्छ । यहाँ आउँछन् नै बाबाबाट रिफ्रेस हुन । त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— मीठे बच्चे, लापरवाही गर्नुहुँदैन । बाबा देख्नुहुन्छ सबै सेन्टरबाट आउँछन् । देख्छु, सोध्यु, कुन प्रकारको खुशी छ ? बाबा जाँच त गर्नुहुन्छ नि । चेहराबाट पनि देख्नुहुन्छ— बाबासँग कति प्रेम छ ? बाबाको सामुन्ने आउँछन् भने बाबा आकर्षण पनि गर्नुहुन्छ । यहाँ बस्दा-बस्दा सबै भुल्छन् । बाबा बाहेक केही पनि छैन, सारा दुनियाँलाई भुल्नु नै छ । यो अवस्था बडो मीठो अलौकिक हुन्छ । बाबाको यादमा आएर बस्छन् भने प्रेमका आँसु पनि आउँछन् । भक्तिमार्गमा पनि आँसु आउँछन् । तर भक्तिमार्ग अलग हो । ज्ञानमार्ग अलग हो । यो हो सच्चा बाबाको साथमा सच्चा प्रेम । यहाँको कुरा नै भिन्न छ । यहाँ तिमी शिवबाबाको पासमा आउँछौ, अवश्य रथमा सवार हुनुहुन्छ । शरीर विना आत्माहरू त्यहाँ त मिल्न सक्छन्, यहाँ त सबै शरीरधारी छन् । जान्दछन् यहाँ बापदादा हुनुहुन्छ । त्यसैले बाबालाई याद गर्नुपर्छ । धेरै प्यारले महिमा गर्नुपर्छ । बाबाले हामीलाई के दिनुहुन्छ !

तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— बाबा आउनुभएको छ हामीलाई यस जंगलबाट लिएर जानुहुन्छ । मंगलम् भगवान् विष्णु भनिन्छ । सबैको मंगल गर्नेवाला हुनुहुन्छ, सबैको कल्याण हुन्छ । एकै बाबा हुनुहुन्छ, त्यसैले उहाँलाई याद गर्नु छ । हामी किन कसैको कल्याण गर्न सक्दैनौ ! अवश्य कुनै कमी छ । बाबा भन्नुहुन्छ— यादको धार छैन यसैले बोलीमा पनि आकर्षण हुँदैन । यो पनि ड्रामा । अब फेरि राम्रोसँग धारण गर । यादको यात्रा नै मुश्किल छ । हामी भाइलाई ज्ञान दिन्छौ । बाबाको परिचय दिन्छौ । बाबाबाट वर्सा पाउनु छ । बाबा अनुभव गर्नु हुन्छ, घरी-घरी भुल्दछन् । बाबा त सबैलाई बच्चा सम्झनुहुन्छ, तब त बच्चा-बच्चा भन्नुहुन्छ । यहाँ बाबा त सबैका हुनुहुन्छ, अद्भुत पार्ट छ नि यिनको । धेरै कम बच्चाहरू सम्झन्छन् यो अक्षर कसको हो भनेर । बाबाले त बच्चा-बच्चा नै भन्नुहुन्छ । आएको नै छु बच्चाहरूलाई वर्सा दिन । बाबा सबै सुनाइदिनुहुन्छ । बच्चाहरूसँग काम मैले लिनु छ नि । यो धेरै अनौठो चटपटी ज्ञान हो । यो ज्ञान अटपटी र खटपटी पनि छ । वैकुण्ठको मालिक बन्नको लागि ज्ञान पनि यस्तै चाहिन्छ । ठिक छ, हरेकले बाबालाई याद गर्नु छ, दैवीगुण धारण गर्नु छ । मुखबाट कहिल्यै उल्टो-सुल्टो अक्षर बोल्नु छैन । प्यारले काम लिनुपर्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बिहान सवेरै एकान्तमा बसेर प्रेमले बाबालाई याद गर्नु छ । सारा दुनियाँलाई भुल्नु छ ।
- २) बाप समान सबैको कल्याणकारी बन्नु छ, कमीलाई निकाल्नु छ । आफू माथि धेरै नजर राख्नु छ । आफ्नो रजिस्टर स्वयम्ले नै हेर्नु छ ।

वरदानः— दिनचर्याको हर कर्ममा यथार्थ र युक्तियुक्त चल्नेवाला पूज्य, पवित्र आत्मा भव

पूज्य, पवित्र आत्माको निशानी हो— उसको हर संकल्प, बोल, कर्म र स्वप्न यथार्थ अर्थात् युक्तियुक्त हुन्छ । हर संकल्पमा अर्थ हुन्छ । यस्तो होइन त्यत्तिकै बोल निस्कियो, गरिहालेँ, भइहाल्यो । पवित्र आत्मा सदा दिनचर्याको हर कर्मका यथार्थ, युक्तियुक्त रहन्छन् । यसैले पूजा पनि उनको हर कर्मको हुन्छ अर्थात् पूरा दिनचर्याको हुन्छ । उठेदेखि लिएर सुत्दासम्म भिन्न-भिन्न कर्मको दर्शन हुन्छ ।

स्लोगनः— सूर्यवंशी बन्नु छ भने सदा विजयी र एकरस स्थिति बनाऊ ।